

Pasaje din MANA

5 septembrie

Prov. 6:34:

34 Căci gelozia înfurie pe un bărbat,
și n-are milă în ziua răzbunării;

Prov. 27:4:

4 Furia este fără milă și mânia,
năvalnică, dar cine poate sta
împotriva geloziei?

Ecl. 4:4:

4 Am mai văzut că orice muncă și
orice iscusință la lucru își are
temeiul numai în pizma unuia
asupra altuia. Și aceasta este o
deșertăciune și goană după vânt.

Exod 20:5:

5 Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești, căci Eu, Domnul Dumnezeul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc

Exod 34:14:

14 Să nu te închini înaintea unui alt dumnezeu; căci Domnul se numește gelos, este un Dumnezeu gelos.

2Cor. 11:2:

2 Căci sunt gelos de voi cu o gelozie după voia lui Dumnezeu, pentru că v-

am logodit cu un bărbat, ca să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată.

Dan. 6:3-5:

3 Daniel însă întrecea pe toate aceste căpetenii și pe dregători, pentru că în el era un duh înalt, și împăratul se gândea să-l pună peste toată împărăția.

4 Atunci, căpeteniile și dregătorii au căutat să afle ceva asupra lui Daniel, ca să-l părăscă în ce privea treburile împărăției. Dar n-au putut să găsească nimic, niciun lucru vrednic de mustrare, pentru că el era credincios și nu se găsea nicio greșeală la el și niciun lucru rău.

5 Atunci, oamenii aceștia au zis: „Nu vom găsi niciun cuvânt de plângere împotriva acestui Daniel, afară numai dacă am găsi vreunul în Legea Dumnezeului lui!”

Iac. 3:14,16:

14 Dar, dacă aveți în inima voastră pizmă amară și un duh de ceartă, să nu vă lăudați și să nu mințiți împotriva adevărului. ...

16 Căci, acolo unde este pizmă și duh de ceartă, este tulburare și tot felul de fapte rele.

Gen. 4:5-6,8:

5 dar spre Cain și spre jertfa lui n-a privit cu plăcere. Cain s-a mâniat

foarte tare și i s-a posomorât fața.
6 Și Domnul a zis lui Cain: „Pentru ce te-ai mâniat și pentru ce ți s-a posomorât fața? ...

8 Însă Cain a zis fratelui său Abel: „Haidem să ieșim la câmp.” Dar, pe când erau la câmp, Cain s-a ridicat împotriva fratelui său Abel și l-a omorât.

Gen. 37:4-11,18-28:

4 Frații lui au văzut că tatăl lor îl iubea mai mult decât pe ei toți și au început să-l urască. Nu puteau să-i spună nicio vorbă prietenească.

5 Iosif a visat un vis și l-a istorisit fraților săi, care l-au urât și mai mult.

6 El le-a zis: „la ascultați ce vis am

visat!

7 Noi eram la legatul snopilor în mijlocul câmpului și iată că snopul meu s-a ridicat și a stat în picioare, iar snopii voștri l-au înconjurat și s-au aruncat cu fața la pământ înaintea lui.”

8 Frații lui i-au zis: „Doar n-ai să împărățești tu peste noi? Doar n-ai să ne cârmuiești tu pe noi?” Și l-au urât și mai mult din pricina viselor lui și din pricina cuvintelor lui.

9 Iosif a mai visat un alt vis și l-a istorisit fraților săi. El a zis: „Am mai visat un vis! Soarele, luna și unsprezece stele se aruncau cu fața la pământ înaintea mea.”

10 L-a istorisit tatălui său și fraților

săi. Tatăl său l-a mustrat și i-a zis:
„Ce înseamnă visul acesta pe care l-
ai visat? Nu cumva vom veni eu,
mama ta și frații tăi să ne aruncăm
cu fața la pământ înaintea ta?”

11 Frații săi au început să-l
pizmuiască, dar tatăl său a ținut
minte lucrurile acestea. ...

18 Ei l-au zărit de departe și, până
să se apropie de ei, s-au sfătuit să-l
omoare.

19 Ei au zis unul către altul: „Iată că
vine făuritorul de vise!

20 Veniți acum, să-l omorâm și să-l
aruncăm într-una din aceste gropi;
vom spune că l-a mâncat o fiară
sălbatică și vom vedea ce se va
alege de visele lui.”

21 Ruben a auzit lucrul acesta și l-a scos din mâinile lor. El a zis: „Să nu-i luăm viața!”

22 Ruben le-a zis: „Să nu vărsați sânge, ci mai bine aruncați-l în groapa aceasta care este în pustie și nu puneți mâna pe el.” Căci avea de gând să-l scape din mâinile lor și să-l aducă înapoi la tatăl său.

23 Când a ajuns Iosif la frații săi, aceștia l-au dezbrăcat de haina lui, de haina cea pestriță pe care o avea pe el.

24 L-au luat și l-au aruncat în groapă. Groapa aceasta era goală: nu era apă în ea.

25 Apoi au șezut să mănânce.

Ridicându-și ochii, au văzut o ceată

de ismaeliți venind din Galaad; cămilele lor erau încărcate cu tămâie, cu leac alinător și smirnă, pe care le duceau în Egipt.

26 Atunci, Iuda a zis fraților săi: „Ce vom câștiga să ucidem pe fratele nostru și să-i ascundem sângele?”

27 Veniți mai bine să-l vindem ismaeliților și să nu punem mâna pe el, căci este fratele nostru, carne din carnea noastră.” Și frații lui l-au ascultat.

28 La trecerea negustorilor madianiți, au tras și au scos pe Iosif afară din groapă și l-au vândut cu douăzeci de sicli de argint ismaeliților, care l-au dus în Egipt.

1 Sam. 18:8-30:

8 Saul s-a mâniat foarte tare și nu i-a plăcut vorba aceasta. El a zis: „Lui David îi dau zeci de mii și mie-mi dau mii! Nu-i mai lipsește decât împărăția.”

9 Și, din ziua aceea, Saul a privit cu ochi răi pe David.

10 A doua zi, duhul cel rău, trimis de Dumnezeu, a apucat pe Saul, care s-a înfuriat în mijlocul casei. David cânta, ca și în celelalte zile, și Saul era cu sulița în mână.

11 Saul a ridicat sulița, zicându-și în sine: „Voi pironi pe David de perete.” Dar David s-a ferit de el de două ori.

12 Saul se temea de David, pentru că Domnul era cu David și Se

depărtase de la el.

13 L-a îndepărtat de lângă el și l-a pus mai-mare peste o mie de oameni. David ieșea și intra în fruntea poporului;

14 izbutea în tot ce făcea și Domnul era cu el.

15 Saul, văzând că izbutea totdeauna, se temea de el,

16 dar tot Israelul și Iuda iubeau pe David, pentru că ieșea și intra în fruntea lor.

17 Saul a zis lui David: „Iată, îți voi da de nevastă pe fiică-mea cea mai mare, Merab, numai să-mi slujești cu vitejie și să porți războaiele Domnului.” Dar Saul își zicea: „Nu vreau să-mi pun mâna mea pe el, ci

mâna filistenilor să fie asupra lui.”

18 David a răspuns lui Saul: „Cine sunt eu și ce este viața mea, ce este familia tatălui meu în Israel, ca să fiu ginerele împăratului?”

19 Venind vremea când Merab, fata lui Saul, avea să fie dată lui David, ea a fost dată de nevastă lui Adriel din Mehola.

20 Mical, fata lui Saul, iubea pe David. Au spus lui Saul, și lucrul i-a plăcut.

21 El își zicea: „I-o voi da ca să-i fie o cursă și să cadă sub mâna filistenilor.” Și Saul a zis lui David pentru a doua oară: „Astăzi îmi vei fi ginere.”

22 Saul a dat slujitorilor săi

următoarea poruncă: „Vorbiți în taină lui David și spuneți-i: ‘Iată că împăratul e binevoitor față de tine și toți slujitorii lui te iubesc; fii acum ginerele împăratului.’”

23 Slujitorii lui Saul au spus aceste lucruri la urechile lui David. Și David a răspuns: „Credeți că este ușor să fii ginerele împăratului? Eu sunt un om sărac și de puțină însemnătate.”

24 Slujitorii lui Saul i-au spus ce răspunsese David.

25 Saul a zis: „Așa să vorbiți lui David: ‘Împăratul nu cere nicio zestre; ci dorește o sută de prepuțuri de ale filistenilor, ca să-și răzbune pe vrăjmașii lui.’” Saul avea de gând să facă pe David să cadă în

măinile filistenilor.

26 Slujitorii lui Saul au spus aceste cuvinte lui David, și David a primit ce i se ceruse ca să fie ginerele împăratului. Înainte de vremea hotărâtă,

27 David s-a sculat, a plecat cu oamenii lui și a ucis două sute de oameni dintre filistenii; le-a adus prepuțurile și a dat împăratului numărul întreg, ca să fie ginerele împăratului. Atunci, Saul i-a dat de nevastă pe fiică-sa Mical.

28 Saul a văzut și a înțeles că Domnul era cu David; și fiică-sa Mical iubea pe David.

29 Saul s-a temut din ce în ce mai mult de David și toată viața i-a fost

vrăjmaș.

30 Domnitorii filistenilor ieșeau la luptă și, ori de câte ori ieșeau, David avea mai multă izbândă decât toți slujitorii lui Saul și numele lui a ajuns foarte vestit.

2 Sam. 3:24-27:

24 Ioab s-a dus la împărat și a zis:

„Ce ai făcut? Abner a venit la tine.

Pentru ce i-ai dat drumul și l-ai lăsat să plece?

25 Tu cunoști pe Abner, fiul lui Ner!

A venit să te înșele, ca să-ți

pândească pașii și să știe tot ce faci.”

26 Și Ioab, după ce a plecat de la David, a trimis pe urmele lui Abner

niște soli care l-au adus înapoi de la fântâna fără apă Sira: David nu știa nimic.

27 Când s-a întors Abner la Hebron, loab l-a tras deoparte în mijlocul porții ca să-i vorbească în taină și l-a lovit acolo în pânțece și l-a omorât, ca să răzbune moartea fratelui său Asael.

Luca 15:25-32:

25 Fiul cel mai mare era la ogor.

Când a venit și s-a apropiat de casă, a auzit muzică și jocuri.

26 A chemat pe unul din robi și a început să-l întrebe ce este.

27 Robul acela i-a răspuns: 'Fratele tău a venit înapoi și tatăl tău a tăiat

vițelul cel îngrășat, pentru că l-a găsit iarăși sănătos și bine.’

28 El s-a întărâtat de mânie și nu voia să intre în casă. Tatăl său a ieșit afară și l-a rugat să intre.

29 Dar el, drept răspuns, a zis tatălui său: ‘Iată, eu îți slujesc ca un rob de atâția ani și niciodată nu ți-am călcat porunca și mie niciodată nu mi-ai dat măcar un ied să mă veselesc cu prietenii mei;

30 iar când a venit acest fiu al tău, care ți-a mâncat averea cu femeile desfrânate, i-ai tăiat vițelul cel îngrășat.’

31 ‘Fiule, i-a zis tatăl, tu întotdeauna ești cu mine și tot ce am eu este al tău.’

32 Dar trebuia să ne veselim și să ne bucurăm, pentru că acest frate al tău era mort și a înviat, era pierdut și a fost găsit.”